

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในขณะที่โลกปัจจุบันอยู่ในกระแสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางด้านการแสวงหาความรู้ครั้งยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติเมื่อวิทยาการคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อสังคมมนุษย์ เป็นการปรับเปลี่ยนโฉมหน้าของการใช้เครื่องมือทางเทคนิควิทยา ที่ก้าวล้ำล้ำสมัยของวิทยาศาสตร์ระดับสูงอย่างแท้จริง วิทยาการด้านคอมพิวเตอร์ได้เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ทำให้วิถีชีวิตของผู้คนในโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว

ดังจะเห็นได้จาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็นผู้นำในการศึกษาค้นคว้า เพื่อนำประโยชน์ของวิทยาการมาประยุกต์ใช้ในงานกิจการต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยทรงเห็นความสำคัญและประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ ทรงคิดค้นสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วยพระองค์เองและทรงติดตั้งเครือข่ายสื่อสารคอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนพระราชภารกิจต่างๆ (ในหลวงกับไอที มหาวิทยาลัยมหิดล , 2535)

คอมพิวเตอร์จึงเป็นที่ต้องการของคนทุกวัยทุกวงการ จนเป็นที่กล่าวกันว่า การพัฒนาประเทศจะขาดคอมพิวเตอร์ไม่ได้ (ศรีศักดิ์ จามรมาน , 2528) คอมพิวเตอร์กำลังเข้ามาแทรกอยู่ในช่วงก้าวชีวิตของคนไทยเกือบทั่วประเทศ ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม เช่น เข้ามาสู่ระบบธนาคาร การคลัง การเก็บภาษีอากร การจราจร การอุตสาหกรรม การก่อสร้าง และสุดท้ายที่กำลังเข้ามาคือ วงการศึกษา (สุวิมล วัชรภักย์ และคณะ , 2530) การใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการศึกษา มีประสิทธิภาพกว่าการจัดการแบบเดิม คือ ช่วยจัดการกับข้อมูลจำนวนมากได้รวดเร็ว มีความถูกต้อง และสามารถทำงานซ้ำๆ ได้โดยไม่ต้องมีข้อผิดพลาด เมื่อเปรียบเทียบกับการทำงานคน การนำคอมพิวเตอร์มาใช้จะประหยัดค่าใช้จ่ายได้มากกว่า (บุญเรือง เนียมหอม , 2527 ; ทักษิณา สาวณานนท์ , 2530)

บทบาทของการใช้คอมพิวเตอร์ทางการศึกษาขยายตัวมากขึ้น เนื่องจากมีผู้เล็งเห็นประโยชน์ของการใช้คอมพิวเตอร์ทางด้านต่างๆ ทั้งด้านการบริหาร การบริการ และการจัดการเรียนการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2536) ได้กล่าวถึงการใช้คอมพิวเตอร์ในด้านบริหาร การบริการ และเพื่อนงานวิชาการ ดังนี้ คือ

1. คอมพิวเตอร์เพื่อนงานบริหาร ส่วนใหญ่ใช้งานสารบรรณ ธุรการ งานทะเบียนนักศึกษา งานการเงิน งานบุคลากร และงานพัสดุ โดยมีโปรแกรมที่ผลิตขึ้นใช้เฉพาะงาน หรือใช้โปรแกรมที่จำหน่ายทั่วไป
2. คอมพิวเตอร์เพื่อการบริการ ครอบคลุมงานบริการด้านบรรณสารสนเทศหรือห้องสมุดด้านฐานข้อมูล (Data-base) การบริการด้านสื่อการศึกษา พิพิธภัณฑ์ และอุทยานการศึกษา เป็นต้น

3. คอมพิวเตอร์เพื่องานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ การวัดและประเมินผล และการรายงานผลการเรียน

การสอนด้วยคอมพิวเตอร์มีหลายรูปแบบ เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assisted Instruction) การจัดการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ (Computer-Managed Instruction) การสอนอิงคอมพิวเตอร์ (Computer-Based Instruction) ปัจจุบันบทเรียนคอมพิวเตอร์ได้พัฒนาไปเป็นสื่อขั้นสูงที่เรียกว่า Hypermedia หรือ Multi Media ที่เสนอข้อมูลได้ทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และเสียงได้โดยใช้คอมพิวเตอร์

นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ยังช่วยเตรียมสไลด์ แผ่นใสทั้งสีและขาวดำ แทนการเขียนด้วยมือหรืออักษรลอก

ในการวัดและประเมินผล คอมพิวเตอร์ช่วยในการวิเคราะห์ข้อสอบ เก็บคะแนนกิจกรรม คะแนนรายงาน คะแนนสอบย่อย คะแนนสอบไล่ และวิเคราะห์ผลการเรียน

ในการรายงานผล คอมพิวเตอร์ช่วยนำผลที่ได้จากการวัด การประเมิน และการวิเคราะห์ เพื่อรายงานให้นักเรียนนักศึกษาได้รับทราบ

นอกจากนั้น อุทุมพร จามรมาน (2530) ได้กล่าวเสริมในส่วนของคอมพิวเตอร์เพื่องานวิชาการช่วยเรื่องการเขียนรายงาน การเตรียมแบบทดสอบ การตรวจและการรวบรวมคะแนน งานด้านเอกสารประกอบการสอน การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน และการเตรียมบทเรียน

การใช้คอมพิวเตอร์ทางการศึกษาเพื่อการบริหาร ผู้บริหารต่างยอมรับว่าคอมพิวเตอร์มีประโยชน์มากช่วยในการตัดสินใจและทำงานได้รวดเร็วขึ้น และยังช่วยในการจัดการทำงานของครู อาจารย์ ด้านอาคารสถานที่ การเงิน วัสดุ อุปกรณ์ (Martin , 1979) แต่ก็มีข้อจำกัดในการนำไปใช้หลายประเด็น เช่น ปัญหาด้านโปรแกรม ด้านบุคลากร ด้านการลงทุน เกิดจากการใช้โดยไม่ประเมินความคุ้มค่า การไม่มีนโยบายที่แน่นอน จึงเกิดการสูญเปล่า การใช้งานไม่เต็มที่ ใช้แทนงานพิมพ์ดีดแทนการเก็บข้อมูลบริหารและสารสนเทศ (กิตติพงษ์ พนมวัน ณ อยุธยา, 2530) รวมถึงปัญหาการบำรุงรักษา การแก้ไขเมื่อเกิดการขัดข้อง เพราะต้องใช้งบประมาณสูง ส่วนข้อจำกัดด้านการเรียนการสอน คือ การออกแบบ การผลิตโปรแกรม การสอนยังล้าหลัง ต้องใช้เวลามากในการออกแบบ และต้องมีทักษะในการออกแบบอย่างดี ซาดแคลนวัสดุการสอนที่มีคุณภาพ เพราะโปรแกรมการสอนที่ใช้โปรแกรมหนึ่งอาจใช้กับคอมพิวเตอร์บางเครื่องไม่ได้ ราคาอุปกรณ์มีราคาสูงทำให้มีไม่เพียงพอ และขาดเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญคอยช่วยเหลือ อีกประการหนึ่งคอมพิวเตอร์ไม่มีความรู้สึก ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ ทำงานตามโปรแกรม หากใช้นานๆอาจเกิดความเครียดได้ (กรรชิต มาลัยวงศ์, 2526) จะเห็นว่าคอมพิวเตอร์มีทั้งด้านดี คือ คุณประโยชน์ และยังมีข้อจำกัดในการใช้งานอยู่

พระสุชน สุภาวงศ์ (2536) ได้กล่าวถึงคอมพิวเตอร์เพื่อการบริหารสารสนเทศส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์ และเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ การนำระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาสามารถช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล และแยกแยะข้อมูลให้เป็นสารสนเทศเพื่อรายงานผลต่อไป นอกจากนี้ยังให้บริการด้านการใช้

คอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จัดวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ การฝึกอบรม การให้คำแนะนำ รวบรวมเอกสารและวิจัย บริการการสืบค้นข้อมูลห้องสมุด และบริการการสืบค้นข้อมูล INTERNET รวมทั้งการบำรุงดูแลรักษา

O' Neil and Pais (1983) ด้านการจัดการเรียนการสอนและช่วยสอน ได้กล่าวว่า คอมพิวเตอร์มีการโต้ตอบได้ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนสามารถตอบสนองต่อข้อมูลที่ผู้เรียนป้อนเข้าไปได้ในทันที ซึ่งเป็นการช่วยเสริมแรงได้ดี ทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น และคงที่ รวมทั้งสอนได้แม้ในที่ห่างไกล

จากการที่วงการศึกษานำเอาคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการจัดการศึกษา ในลักษณะของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น ปรากฏว่า เป็นที่ยอมรับกันในวงการของนักการศึกษาโดยได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยของ Morris (1983) พบว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคุณค่า มีประโยชน์ต่อผู้เรียนหลายประการ เช่น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนตาม เอกตำรา คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีการป้อนกลับ (Feedback) ทันที มีสีสัน ภาพ และเสียง ทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวไม่เบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนซ้ำแล้วซ้ำอีก ก็ครั้งก็ได้ตามต้องการ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student Center) ซึ่งการเรียนการสอนอื่นๆยึดครูเป็นสำคัญ(Teacher Center) ไม่คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน การได้เจรจาโต้ตอบกับคอมพิวเตอร์ ช่วยทำให้ผู้เรียนพอใจมากและผู้เรียนยังสามารถควบคุมวิธีการเรียนของตนเองได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเข้าใจเนื้อหามากขึ้น แก้ปัญหาต่างๆได้เร็วขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถสนทนาภาพและทักษะขั้นสูงได้ ซึ่งยากแก่การสอนโดยครูหรือเรียนจากตำรา การจำลองสถานการณ์ โดยคอมพิวเตอร์จะช่วยให้ผู้เรียน เรียนได้ง่ายขึ้น และดีขึ้นกว่าการเรียนจากครู ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นขั้นตอนที่ละเอียด จากง่ายไปหายาก ทำให้เกิดความแม่นยำในวิชาที่อ่อน ช่วยสร้างนิสัยความรับผิดชอบให้เกิดในตัวผู้เรียนเพราะไม่เป็นการบังคับผู้เรียนให้เรียน แต่เป็นการเสริมแรงอย่างเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนเรียนได้ดีกว่า และรวดเร็วกว่าการสอนปกติ ลดการสิ้นเปลืองเวลาของผู้เรียนลง สามารถสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน เพราะคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งแปลกใหม่ สามารถยืดหยุ่นตารางเรียนได้ตามสถานที่ที่สะดวก ไม่ว่าจะเป็นที่โรงเรียน ที่บ้าน หรือที่ทำงานก็ได้ และมีเกณฑ์การปฏิบัติโดยเฉพาะ ช่วยฝึกให้ผู้เรียนคิดอย่างมีเหตุผล เพราะต้องคอยแก้ปัญหาอยู่ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนได้เรียนแบบ Active Learning สามารถประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียนได้โดยอัตโนมัติ

นิตยา กาญจนวรรณ (2526) กล่าวว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพลิกดูคำตอบได้ก่อน จึงเป็นการบังคับให้ผู้เรียนเรียนรู้จริงๆก่อน จึงจะผ่านบทเรียนนั้นไปได้

นอกจากนี้ด้านการเรียนการสอนนำคอมพิวเตอร์มาช่วยสอนอย่างมีแบบแผน สามารถตรวจสอบได้ เป็นบทเรียนที่มีคุณภาพสูงสำหรับผู้เรียน สามารถสร้างแรงจูงใจให้อยากเรียนได้ อีกทั้งพัฒนาความก้าวหน้าของผู้เรียน ข้อมูลที่ได้จากผู้เรียนนั้นจะนำมาปรับปรุงหลักสูตร และหลักสูตรที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถส่งเสริมการสอนได้

เนื่องจากประโยชน์ของคอมพิวเตอร์มีมาก จึงได้มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในสถาบันการศึกษาระดับต่างๆ เช่น การศึกษาของมหาวิทยาลัยสงฆ์

พระมหากษัตริย์ทุกพระองค์ ทรงได้ทำนุบำรุงสนับสนุนในการศึกษาของพระสงฆ์มาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเห็นว่าวัดเป็นสถานทางการศึกษาที่เป็นกำลังสำคัญทั้งในแง่ที่จะช่วยยกระดับการศึกษาของมวลชนได้ จึงทรงสถาปนามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขึ้น เพื่อเป็นการศึกษาเล่าเรียนพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูงของพระภิกษุสามเณร (ชาย โพธิ์สิตา , 2532) และในสมัยรัชกาลปัจจุบันพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้มหาวิทยาลัยมหิดล จัดทำโครงการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาพระไตรปิฎก และชุดอรรถกถา และได้ทรงมีพระราชวิจารณ์ในการออกแบบโปรแกรม BUDSIR IV สำหรับในการสืบค้นพระไตรปิฎกด้วยพระองค์เอง (ในหลวง กับไอที มหาวิทยาลัยมหิดล , 2535) แสดงถึงการเห็นความสำคัญของคอมพิวเตอร์กับการศึกษาในพระศาสนา

ปัจจุบันการศึกษานับด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาศึกษาาระดับอุดมศึกษาระยะ 15 ปี (คณะกรรมการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว ทบวงมหาวิทยาลัย,2533) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 (แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 8 พ.ศ.2539-2544) โดยเฉพาะวิทยาการด้านคอมพิวเตอร์ได้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทางการศึกษา สถานการณ์การศึกษาหลายแห่งได้ให้ความสำคัญ และนำมาใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆในหลายลักษณะ คือ ด้านการบริหาร ด้านการบริการ และด้านการเรียนการสอน (อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์, 2530) รวมทั้งมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นสถาบันที่ให้การศึกษาแก่พระสงฆ์ ทั้งทางโลก และทางธรรม เกิดความต้องการเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อการบริหาร การบริการและการจัดการเรียนการสอนในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน และอนาคต

ในอนาคตสถาบันการศึกษาของสงฆ์จะเป็นแหล่งข้อมูล และศูนย์กลาง การเผยแผ่ธรรมะเพื่อการศึกษาก่อนบุคคลทั่วไป ทันต่อสถานการณ์ของโลกในปัจจุบันตลอดจนรู้ถึงวิถีทางที่จะเข้าถึงประชาชน เพื่อให้พระสงฆ์ได้รับการศึกษาในหลักธรรมแห่งพระพุทธศาสนาอย่างลึกซึ้ง กว้างขวาง ขณะเดียวกันก็ได้คำนึงถึงพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ที่จะให้มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นสถานศึกษาเล่าเรียนพระไตรปิฎก และวิชาชั้นสูง (ประยูรย์ ปยุตโต , 2522) โดยพระสงฆ์จะใช้เวลาศึกษาพระไตรปิฎกจากคอมพิวเตอร์ ซาดกถูกถอดมาเป็นวิดิทัศน์ วิธีที่กรรมฐานถูกสร้างขึ้นด้วยภาพสามมิติ สถานการณ์จำลองแห่งการสู้รบกับกิเลสถูกสร้างขึ้น พระสงฆ์จะใช้เวลากับคอมพิวเตอร์มากขึ้น (สุกัญญา สุตบรรพต ,2538)

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของระบบการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2526 ใช้มาเป็นเวลา 10 ปี แล้วนั้น ล้าสมัย จากผลการประเมินหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2536 เกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร วิชาที่ผลิตและอาจารย์ส่วนมากเห็นว่าควรเพิ่มในหลักสูตร คือ คอมพิวเตอร์ จากการพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต 4 ระยะ มาแล้วนั้น ไม่ปรากฏว่ามีวิชาคอมพิวเตอร์ (คณะกรรมการบริหารวิชาการ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , 2538) จึง

นั้น ไม่ปรากฏว่ามีวิชาคอมพิวเตอร์ (คณะกรรมการบริหารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย , 2538) จึงสมควรได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคต สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของคณะกรรมการการศึกษาของคณะสงฆ์ พ.ศ. 2529 และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งได้กำหนดปรับปรุงหลักสูตรไว้ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) และอนุมัติให้คณะกรรมการบริหารวิชาการ และมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย โดย พระเมธีธรรมมาภรณ์ (ประยูร ธรรมจิตโต) เป็นประธานจัดทำโครงการพัฒนาหลักสูตร พุทธศักราช 2538 (หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัยพ.ศ.2538, 2538)

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย ซึ่งจัดการศึกษาในส่วนกลางไม่สามารถขยายและรับนิสิตจำนวนมากซึ่งต้องการศึกษา จึงขยายโอกาสทางการศึกษาแก่ภูมิภาคที่มีความพร้อมในระดับปริญญาตรี โดยตั้งวิทยาเขตตั้งแต่ พ.ศ. 2521 เป็นจำนวน 10 แห่ง (รายงานประจำปีมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุฒวิทยาลัย ,2538) คือ

1. วิทยาเขตหนองคาย ตั้งอยู่ที่วัดศรีระเกษ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ปัจจุบันจัดการศึกษา 2 คณะ คือ

1.1 คณะครุศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอนสังคมศึกษา

เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2521

1.2 คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ.2534

2. วิทยาเขตนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ที่วัดแจ้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปัจจุบันจัดการศึกษา 3 คณะ คือ

2.1 คณะพุทธศาสตร์ วิชาเอกศาสนา เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2528

2.2 คณะสังคมศาสตร์ วิชาเอกสังคมวิทยา เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2532

2.3 คณะครุศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2536

3. วิทยาเขตเชียงใหม่ ตั้งอยู่ที่วัดสวนดอก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปัจจุบันจัดการศึกษา 3 คณะ คือ

3.1 คณะพุทธศาสตร์ ภาควิชาพระพุทธศาสนา เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2528

3.2 คณะครุศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2536

3.3 คณะสังคมศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2536

4. วิทยาเขตขอนแก่น ตั้งอยู่ที่วัดธาตุ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ปัจจุบันจัดการศึกษา 3 คณะ คือ

4.1 คณะพุทธศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2529

- ภาควิชาพระพุทธศาสนา

- ภาควิชาปรัชญา

4.2 คณะครุศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2534

- ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอนสังคมศึกษา

4.3 คณะสังคมศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2534

- ภาควิชารัฐศาสตร์

5. วิทยาเขตนครราชสีมา ตั้งอยู่ที่วัดพระนารายณ์มหาราช อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
ปัจจุบันจัดการศึกษา 3 คณะ คือ

5.1 คณะพุทธศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2529

- ภาควิชาพระพุทธศาสนา

5.2 คณะมนุษยศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2533

- ภาควิชาภาษาอังกฤษ

5.3 คณะครุศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2534

- ภาควิชาบริหารการศึกษา

6. วิทยาเขตอุบลราชธานี ตั้งอยู่ที่วัดทุ่งศรีเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ปัจจุบันจัดการ
ศึกษา 3 คณะ คือ

6.1 คณะครุศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอนสังคม เปิด
สอนเมื่อ พ.ศ. 2530

6.2 คณะพุทธศาสตร์ ภาควิชาพระพุทธศาสนา เปิดสอนเมื่อ
พ.ศ. 2534

6.3 คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2534

7. วิทยาเขตแพร่ ตั้งอยู่ที่วัดพระบาทมิ่งเมือง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ปัจจุบันจัดการศึกษา 1 คณะ
คือ

7.1 คณะครุศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2530

- ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน

8. วิทยาเขตสุรินทร์ ตั้งอยู่ที่วัดศาลาลอย อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ปัจจุบันจัดการศึกษา 2 คณะ
คือ

8.1 คณะสังคมศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2531 จัดการศึกษา 2 ภาควิชา คือ

- ภาควิชารัฐศาสตร์

- ภาควิชาสังคมวิทยา

8.2 คณะครุศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2534

- ภาควิชาการบริหารการศึกษา

9. วิทยาเขตพะเยา ตั้งอยู่ที่วัดศรีโคมคำ อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ปัจจุบันจัดการศึกษา 2 คณะ
คือ

9.1 คณะพุทธศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2534

- ภาควิชาพระพุทธศาสนา

9.2 คณะสังคมศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2536

- ภาควิชารัฐศาสตร์

10. วิทยาเขตมหาพิศีกษาพุทธโฆส ตั้งอยู่ที่วัดมหาสวัสดิ์คีรีญาติคฤหมาสยาม อำเภอพุทธมณฑล จังหวัด

นครปฐม ปัจจุบันจัดการศึกษา 1 คณะ คือ

10.1 คณะพุทธศาสตร์ เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. 2537

- ภาควิชาพระพุทธศาสนา

วิทยาเขตต่างๆ ทั้ง 10 แห่ง มี 2 วิทยาเขตที่มีห้องเรียนคอมพิวเตอร์ 2 แห่ง คือ วิทยาเขตเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และวิทยาเขตแพร่ จังหวัดแพร่ (รายงานการปฏิบัติงานประจำปีมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2538)

จากการสัมภาษณ์พระเมธีธรรมมาภรณ์ รองอธิการฝ่ายวิชาการมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย สรุปเป็นปัญหา 3 ด้าน คือ

1. ด้านบริหาร ฝ่ายบริหารได้มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้งานต่างๆ เช่น เก็บข้อมูล งานทะเบียน งานพิมพ์เอกสารทั่วไป มีปัญหาด้านบุคลากร เพราะพระสงฆ์ที่มีความรู้ความสามารถลาสิกขาไป จำเป็นต้องฝึกพระสงฆ์รูปใหม่ทำงานแทน มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจึงมีนโยบายเน้นการเพิ่มบุคลากรด้านการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อใช้งานด้านบริหาร

2. ด้านบริการ มีเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับสืบค้นพระไตรปิฎก แต่มีจำนวนไม่เพียงพอ

3. ด้านการเรียนการสอน ที่ผ่านมามีโครงการเปิดให้พระสงฆ์เรียนเสริมด้านคอมพิวเตอร์ที่วัดศรีสุदारาม โดยบริษัทเอกชนเข้ามาร่วมจัดกับทางวัด และให้พระสงฆ์เรียนในราคาถูกกว่าปกติ แต่ต่อมาได้ยกเลิกโครงการนี้ ทางมหาจุฬาฯ ได้เห็นความสำคัญของปัญหา และมีแนวคิดที่จะนำวิชาคอมพิวเตอร์บรรจุไว้ในหลักสูตร ส่วนพระสงฆ์ที่เรียนคอมพิวเตอร์กับบริษัทเอกชนต่างๆ สามารถเทียบโอนหน่วยกิตได้ เพราะปัญหาการขาดสถานที่เรียน

จากสภาพและปัญหาด้านการเรียนการสอนดังกล่าว ในการปรับปรุงหลักสูตรมหาจุฬาฯ พ.ศ. 2538 จึงเปิดให้มีวิชาคอมพิวเตอร์ ในหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต คือ วิชารหัส 000 210 ศาสตรบัณฑิตกรณีเบื้องต้น บรรจุอยู่ในวิชาพื้นฐานทั่วไป ในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เป็นวิชาเลือก แต่ในบางวิชาเอก คณะกรรมการบริหารวิชาพื้นฐานทั่วไป ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนอาจารย์ทั้ง 4 คณะเป็นฝ่ายกำหนด โดยบังคับเลือกถ้าเมื่อใดพร้อม รวมทั้งวิทยาเขตด้วยก็จะเปิดเป็นวิชาบังคับ ส่วนวิชา รหัส 000 105 เทคนิคอุดมศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการใช้ห้องสมุด ก็มีการเรียนรู้ในเรื่องของคอมพิวเตอร์ ตามสภาพของความพร้อม สำหรับวิชาที่เกี่ยวกับพระไตรปิฎกต้องสามารถสืบค้นจากคอมพิวเตอร์ได้ (หลักสูตร ปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.2538 , 2538)

แต่หลังจากเริ่มใช้หลักสูตรพุทธศาสนศตวรรษที่ 2538 มีปัญหาเรื่องสถานที่เพราะการตั้งศูนย์คอมพิวเตอร์ยังเป็นเพียงโครงการเท่านั้น และขาดเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้เรียน และจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีเครื่องคอมพิวเตอร์อยู่ แต่มีไว้สำหรับใช้งานด้านบริหาร

สรุปได้ว่ามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยประสบปัญหาในการนำคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษามาใช้พัฒนาทางการศึกษาของพระสงฆ์ทั้งด้านการบริหาร การบริการ และด้านการเรียนการสอน

นอกจากนั้นผู้วิจัยได้สัมภาษณ์พระธรรมปิฎก แห่งสำนักสงฆ์สายใจธรรม เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539 ท่านเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งเกี่ยวกับทางการศึกษา และเป็นผู้ชี้แนวทางที่ถูกต้องให้แก่คนในสังคมทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ ท่านกล่าวถึงการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่า ตามหลักพระพุทธศาสนา เน้นการศึกษา หรือ สิกขา โดยใช้ ศีล สมาธิ ปัญญา และพระมีบทบาทสำคัญในการอบรมสั่งสอนคุณธรรม จริยธรรม แก่คนในสังคม ที่มีสภาพเปลี่ยนแปลงไปดังเช่นในปัจจุบัน พระสงฆ์ควรมีความรู้มากกว่า จึงจะสั่งสอนคนในสังคมได้ การศึกษาหรือสิกขาของพระสงฆ์นั้น เน้นการใช้ปัญญา ในยุคสมัยที่มีกระแสแห่งข้อมูลข่าวสาร พระสงฆ์ต้องศึกษาและใช้อย่างรู้เท่าทัน รู้คุณและโทษ ใช้อย่างเป็นคุณประโยชน์ และต้องใช้ความรู้โดยไม่ประมาท คือใช้อย่างมีสติ

การใช้คอมพิวเตอร์ อยู่ที่การรู้จักแยกแยะว่า เป็นเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต หรือเป็นการใช้เทคโนโลยี เพื่อบำรุงความสุข

การอยู่ในยุคแห่งความเจริญทางเทคโนโลยี ถ้าไม่มีความรู้ จะทำงานไม่ได้ผลเท่าที่ควร

ท่านพระธรรมปิฎกยังเน้นการใช้ข้อมูลความรู้ที่ได้ในเชิงปัญญา เพื่อแก้ปัญหาของมนุษย์ ถ้าใช้เทคโนโลยีไม่เป็น จะกลายเป็นดาบสองคม

ค่านิยมของสังคมไทยกำลังโน้มเอียงการเลียนแบบตะวันตกกับค่านิยมในการบริโภค แทนที่จะมองคอมพิวเตอร์ว่าเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการศึกษา หรือสิกขา ทำโลกให้ดีขึ้น เกิดคุณมากกว่าถ้าใช้เป็นเพียงเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ นำเทคโนโลยีมาใช้อย่างรู้เท่าทันว่า เทคโนโลยีมีคุณอย่างไร เกิดโทษอย่างไร และป้องกันไม่ให้เกิดโทษอย่างไร แก้ปัญหาได้อย่างไร หากทางป้องกันแก้ไข เอาความรู้มาใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการเปรียบเทียบกับต่างประเทศ เช่น ประเทศอเมริกา ว่าเขาเกิดปัญหาอย่างไร แล้วนำมาแก้ไข โดยการบูรณาการ และการมองภาพของสังคมแบบองค์รวม (พระธรรมปิฎก, 2539)

จะเห็นว่า ระบบของสังคม มิได้แยกส่วนแต่ละส่วนกันแต่เด็ดขาด แต่ทุกส่วนในสังคมที่มีบทบาทหน้าที่ต่างกันนั้นมีความสัมพันธ์กัน และมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

การศึกษาจะเจริญงอกงามไม่ได้ถ้าปราศจากรากฐานแห่งหลักหรือแก่นของการศึกษา คือหลักเดียวกันกับพระพุทธศาสนา คือ สิกขา หรือการศึกษานั้นเอง

การศึกษาของพระสงฆ์ มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา (สมปอง ดวงใส, 2536) และการแก้ปัญหาทางการศึกษาในปัจจุบันอย่างมาก เช่น การให้วัดเป็น อุทยานการศึกษา ในระดับเด็กก่อนวัยเรียน ที่วัดบาง

ไล่ไก่ เขตชนบุรี ระดับประถมศึกษาที่วัดเป็นแหล่งให้ความรู้ โดยตั้งโรงเรียนพระปริยัติธรรม ในวัดทั้งใน กรุงเทพมหานคร และจังหวัดต่างๆ และในระดับอาชีวศึกษา ได้มีการจัดการศึกษาโดยร่วมกับการศึกษานอกโรงเรียน เปิดหลักสูตรระยะสั้น สอนตัดเย็บเสื้อผ้า ดังเช่นที่วัด หนองลาว จังหวัดพะเยา อุทิศถาวรวัตถุสอนวิชาชีพ รวมทั้งการจัดอบรมจริยธรรม และจัดพิพิธภัณฑสถาน (สมจำนง อิศรางกูร ณ อยุธยา, 2539) และนโยบายของกระทรวงศึกษา โดยการศึกษานอกโรงเรียน ร่วมกับกรมการศาสนาจัดทำหลักสูตรพุทธศาสนา ผ่านดาวเทียม โดยวิทยากรเป็นพระภิกษุสงฆ์ที่มีความรู้มาบรรยาย ล้วนเป็นการพัฒนาพุทธศาสนา และเป็นบทบาทของพระสงฆ์ที่เพื่อตอบสนองความต้องการการแก้ไขปัญหาสังคม ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส ด้วยการให้ทุนการศึกษา ในพื้นที่แก้ปัญหาความยากจน โดยสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาชนบทของรัฐ (จำเริญ เสกธีระ, 2539) บทบาทของพระสงฆ์จึงไม่ได้จำกัดแค่เพียงการอบรมสั่งสอนคุณธรรม และจริยธรรมให้คนในสังคมเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญส่วนหนึ่งในการพัฒนาประเทศ พัฒนาการศึกษารวมทั้งการสร้างสรรค์สังคม ให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้อีกด้วย

ปัญหาสังคมในปัจจุบันที่สำคัญก็คือการพัฒนาทางเทคโนโลยี เกิดการพัฒนาทางวัตถุมาก แต่การพัฒนาจิตใจตามไม่ทัน เกิดปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ในเมื่อพระสงฆ์เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และมีบทบาทสำคัญในด้านการศึกษา การเผยแผ่พระศาสนา รวมทั้งการอบรมสั่งสอนคุณธรรมจริยธรรมซึ่งเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาจิตใจของมนุษย์ และให้เกิดประสิทธิภาพได้นั้น พระสงฆ์จึงควรต้องรู้เท่าทันการพัฒนาทางด้านวัตถุและเทคโนโลยี ในขณะที่เดียวกันก็สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์โดยอาศัยหลักของ ศีลสมาธิ ปัญญา ส่วนเทคโนโลยีที่มีความสำคัญและสัมพันธ์ต่อมนุษย์อย่างมากในขณะนี้คือ คอมพิวเตอร์ การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษาจึงเป็นประโยชน์ต่อมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้สอน และ ผู้เรียน ควรคำนึงถึงสภาพ ความต้องการและปัญหา เพราะอยู่ในระยะเริ่มต้นจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลพื้นฐานเนื่องจากการลงทุนเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ต้องใช้งบประมาณสูงแล้ว ยังต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะทาง และเนื่องจากยังไม่มีผู้ใดศึกษาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับสภาพข้อเท็จจริง และความต้องการตลอดจนปัญหาและอุปสรรค การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทาง และเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการศึกษา การจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการพัฒนาการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ด้านบริหาร บริการ และการเรียนการสอน ในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ด้านบริหาร ด้านบริการ และด้านการเรียนการสอน ในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

3. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ด้านบริหาร ด้านบริการ และด้านการเรียนการสอน ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ขอบเขตของการวิจัย

1. สภาพเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ที่ศึกษา ได้แก่ นโยบาย งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากร อาคาร สถานที่ การเรียนการสอน
2. ความต้องการเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ที่ศึกษา ได้แก่ นโยบาย งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากร อาคาร สถานที่ การเรียนการสอน
3. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ที่ศึกษา ได้แก่ นโยบาย งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ บุคลากร อาคาร สถานที่ การเรียนการสอน

ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อมูลในการวิจัย เป็นข้อมูลในปีการศึกษา 2539

คำถามในการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ด้านบริหาร บริการ และการเรียนการสอน ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในส่วนกลาง และวิทยาเขตที่มีการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์เบื้องต้น เป็นอย่างไร
2. ความต้องการเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ด้านบริหาร บริการ และการเรียนการสอน ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในส่วนกลาง และวิทยาเขตที่มีการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์เบื้องต้น เป็นอย่างไร
3. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ด้านบริหาร บริการ และการเรียนการสอน ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในส่วนกลาง และวิทยาเขตที่มีการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์เบื้องต้น เป็นอย่างไร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพ หมายถึง สิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ด้านบริหาร ด้านบริการ และ ด้านการเรียนการสอน รวมทั้งสภาพเครื่อง จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ และวัสดุ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในส่วนกลาง ในวิทยาเขตเชียงใหม่ และในวิทยาเขตแพรว

ความต้องการ หมายถึง สิ่งที่ผู้บริหาร ผู้สอน และพระนิสิตพึงประสงค์เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อการศึกษาใน ด้านบริหาร ด้านบริการ และด้านการเรียนการสอน ในมหาวิทยาลัยในส่วนกลาง และวิทยาเขตที่มีการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์เมืองต้น คือ วิทยาเขตเชียงใหม่และวิทยาเขตแพร่

ปัญหา หมายถึง สิ่งที่ผู้บริหาร ผู้สอน และพระนิสิตไม่พึงประสงค์เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ด้านบริหาร ด้านบริการ และด้านการเรียนการสอน ในมหาวิทยาลัยในส่วนกลาง และในวิทยาเขตที่มีการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์เมืองต้น คือ วิทยาเขตเชียงใหม่ และวิทยาเขตแพร่

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ หรือ ผู้ที่มีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์

ผู้สอน หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ หรือ ผู้ที่มีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์

พระนิสิต หมายถึง ผู้ที่เคยผ่านการเรียนวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์เมืองต้น หรือคอมพิวเตอร์เบื้องต้น

คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา หมายถึง การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ คือ ด้าน

บริหาร ด้านบริการ และด้านการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัย หมายถึง สถาบันการศึกษาของสงฆ์ที่จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ในส่วนกลาง และในวิทยาเขตที่มีการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์เมืองต้น ในที่นี้ หมายถึง 3 แห่ง คือ

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ (ส่วนกลาง) ตั้งอยู่ที่วัดมหาธาตุ กรุงเทพมหานคร
2. วิทยาเขตเชียงใหม่ ตั้งอยู่ที่วัดสวนดอก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
3. วิทยาเขตแพร่ ตั้งอยู่ที่วัดพระบาทมิ่งเมือง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงสภาพ ข้อเท็จจริง และความต้องการ ตลอดจนปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ และวิทยาเขตที่มีห้องเรียนคอมพิวเตอร์ รวมทั้งมหาวิทยาลัยสงฆ์

2. เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนการศึกษา และ พัฒนาการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาพระพุทธศาสนา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ ในวิทยาเขตที่มีห้องเรียนคอมพิวเตอร์ และมหาวิทยาลัยสงฆ์ ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญ และมีผลกระทบต่อการศึกษาในสังคม

3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า และทำวิจัยต่อไป